

Nedelja, 22. marca 2020

1 Pripravimo **družinsko bogoslužje**. Zberemo se okrog mize oziroma v molitvenem kotičku. Prižgemo svečko, zraven položimo križ ali drugo sveto podobo. Sveto pismo odpremo pri odlomku: Jn 9,1-41. Nekoga izberemo za voditelja bogoslužja. Ker bomo svetopisemski odlomek brali po vlogah, si razdelimo še te. Potrebujemo: bralca (ki bere vmesno besedilo), Jezusa, sleporojenega, enega ali oba starša, enega ali več učencev, enega ali več sosedov, enega ali več farizejev (ki berejo skupaj).

2 Potek

Voditelj: Ponovno bomo skupaj obhajali nedeljsko bogoslužje. Vsak v svojem srcu naj pomisli na Jezusove besede: »Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.« Mi smo sedaj zbrani v Jezusovem imenu in zato ga pozdravimo: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Da bi s čistim srcem brali Božjo besedo, se pokesajmo vsega, kar smo čez teden naredili narobe ali pomanjkljivo: Gospod, usmili se.

Vsi: Gospod, usmili se.

Voditelj: Da bi odprli svoja srca in slišali Božje sporočilo, kako naj živimo lepo, prosimo: Kristus, usmili se.

Vsi: Kristus, usmili se.

Voditelj: Da bi se medsebojno podpirali in živeli tako, da bi Gospod bil z nami zadovoljen, prosimo: Gospod, usmili se.

Vsi: Gospod, usmili se.

Voditelj: Sedaj pa skupaj prisluhnimo svetopisemskemu odlomku. *Beremo po vlogah.*

Bralec: Tisti čas je šel Jezus iz templja in zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva. Njegovi učenci so ga vprašali:

Učenci: »Učitelj, kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je rodil slep?«

Bralec: Jezus je odgovoril:

Jezus: »Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak na njem naj se razodénejo Božja dela. Dokler je dan, moramo opravljati dela tistega, ki me je poslal. Pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč sveta.«

Bralec: Ko je to izgovóril, je pljunil na tla in s slino narédil blato. Pomazal mu je z blatom oči in mu rekel:

Jezus: »Pojdi in se umij v vodnjaku Síloa!«

Bralec: Kar v prevodu pomeni Poslani. Odšel je torej in se umil. Ko se je vrnil, je videl. Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil berač, so govorili:

Sosedje: »Ali ni to tisti, ki je posedal in beračil?«

Bralec: Eni so govorili:

Sosedje: »On je,«

Bralec: medtem ko so drugi govorili:

Sosedje: »Ne, podoben mu je.«

Bralec: Sam pa je govóril:

Sleporojeni: »Jaz sem.«

Bralec: Rekli so mu tedaj:

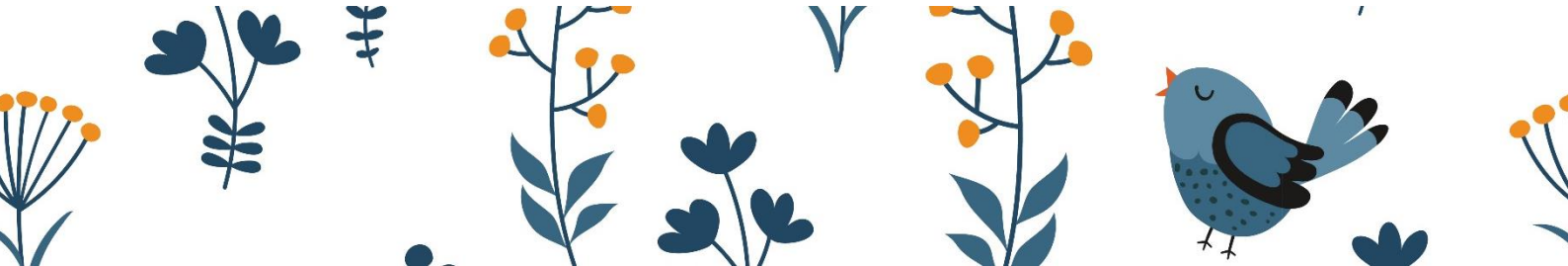
Sosedje: »Kako so se ti torej oči odprle?«

Bralec: On pa je dejal:

Sleporojeni: »Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je narédil blato, mi z njim pomazal oči in mi rekel: »Pojdi v Síloo in se umij«. Šel sem tja, se umil in spregledal.«

Vir: Qumran.net

Bralec: Rekli so mu:

Sosedje: »Kje je tisti?«

Bralec: Dejal jim je:

Sleporojeni: »Ne vem.«

Bralec: Človeka, ki je bil prej slep, so odvedli k farizejem. Tisti dan, ko je Jezus naredil blato in mu odprl oči, je bila sobota. In farizeji so ga spet spraševali, kako je spregledal. Dejal jim je:

Sleporojeni: »Blata mi je dal na oči, nato sem se umil in vidim.«

Bralec: Nekateri izmed farizejev so tedaj govorili:

Farizeji: »Ta človek ni od Boga, ker ne spoštuje sobote.«

Bralec: Drugi pa so govorili:

Farizeji: »Kako bi grešnik mogel delati takšna znamenja?«

Bralec: In bil je razdor med njimi. Slepemu so tedaj ponovno rekli:

Farizeji: »Kaj praviš o njem, ker ti je odprl oči?«

Bralec: On pa je rekel:

Sleporojeni: »Prerok je.«

Bralec: Judje niso hoteli verjeti, da je bil slep in da je spregledal, dokler niso poklicali staršev tega, ki je spregledal. Vprašali so jih:

Farizeji: »Je to vaš sin, o katerem pravite, da se je rodil slep? Kako, da zdaj vidi?«

Bralec: Starši so odgovorili in rekli:

Starša: »Veva, da je to najin sin in da se je rodil slep; kako to, da zdaj vidi, pa ne veva, in kdo mu je odprl oči, midva ne veva. Njega vprašajte. Dovolj je star. Sam naj govori o sebi.«

Bralec: To so rekli njegovi starši, ker so se bali Judov; Judje so namreč že sklenili, da bodo vsakogar, ki ga bo priznal za Mesija, izobčili iz shodnice. Zato so njegovi starši rekli: »Dovolj je star, njega vprašajte«. Tedaj so farizeji drugič poklicali človeka, ki je bil prej slep, in mu rekli:

Farizeji: »Daj čast Bogu! Mi vemo, da je ta človek grešnik.«

Bralec: On pa je odgovoril:

Sleporojeni: »Če je grešnik, ne vem. Eno pa vem, da sem bil slep in da zdaj vidim.«

Bralec: Tedaj so mu rekli:

Farizeji: »Kaj ti je storil? Kako ti je odprl oči?«

Bralec: Odgovoril jim je:

Sleporojeni: »Povedal sem vam že, pa niste poslušali. Čemu hočete znova slišati? Bi mar tudi vi radi postali njegovi učenci?«

Bralec: In ozmerjali so ga in mu rekli:

Farizeji: »Ti si njegov učenec, mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vémo, da je Mojzesu govoril Bog; o tem pa ne vemo, od kod je.«

Bralec: Mož jim je odvrnil in rekel:

Sleporojeni: »To je res čudno, da ne véste, od kod je, meni pa je odprl oči. Vémo, da Bog grešnikov ne usliši. Kdor pa Boga časti in spolnjuje njegovo voljo, téga usliši. Od vekomaj se ni slišalo, da bi kdo od rojstva slepemu odprl oči. Če ta ne bi bil od Boga, ne bi mógel ničesar storiti.«

Bralec: Odgovorili so in mu rekli:

Farizeji: »Ves si rôjen v greh, pa nas boš učil?«

Bralec: In vrgli so ga ven. Jezus je slišal, da so ga vrgli ven. Našel ga je in mu je rekel:

Jezus: »Veruješ v Sina človekovega?«

Bralec: In ta je odgovoril ter rekel:

Sleporojeni: »Kdo je to, Gospod, da bi veroval vanj?«

Bralec: Jezus mu je rekel:

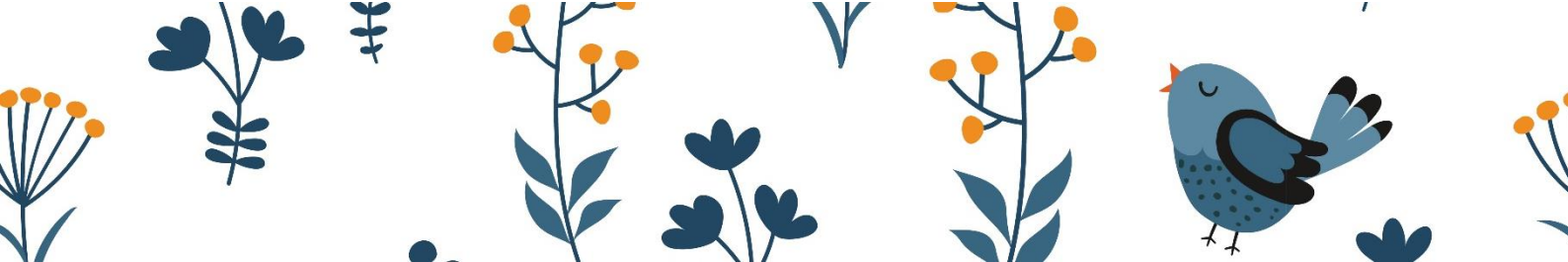
Jezus: »Videl si ga; ta, ki govori s teboj, ta je.«

Bralec: Tedaj je dejal:

Sleporojeni: »Verujem, Gospod,«

Bralec: in se je pred njim poklonil do tal. In Jezus je rekel:

Jezus: »Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi videli tisti, ki ne vidijo, in oslepel tisti, ki vidijo.«

Bralec: To je slišalo nekaj farizejev, ki so bili pri njem in so mu rekli:

Farizeji: »Smo morda tudi mi slepi?«

Bralec: Jezus jim je dejal:

Jezus: »Če bi bili slepi, bi ne imeli greha. Ker pa pravite: »Vidimo«, vaš greh ostane.«

Voditelj: Sedaj nekaj trenutkov premišljujmo, kaj smo slišali in kaj smo si zapomnili.
Kratka tišina.

- Kaj pomeni »sleporojeni« in kaj mu je Jezus storil?
- Ime »Sin človekov« je Jezus uporabljal, ko je govoril o sebi. Tako je povedal tudi, da je on tisti, ki bo odrešil svet. Kako je sleporojeni izpovedal vero vanj?
- Na kakšen način mi kažemo, da verujemo, da je Jezus Božji Sin?

Voditelj: Sedaj bomo drug drugemu položili (desno) roko na (levo) ramo. Ta naš sklenjeni družinski krog naj pokaže, da verujemo v Jezusa, ki je naš Odrešenik in nas je naučil moliti. Molimo: Oče naš, ki si v nebesih ...

Voditelj: Sledi duhovno obhajilo. Skupaj molimo:

Jezus, verjamem, da si navzoč v Najsvetejšem zakramentu. Zahvaljujem se Ti za Tvojo ljubezen do mene, ki si mi jo izkazal s svojo smrtjo na križu. Želim te ljubiti bolj kakor vse drugo, predvsem pa Te želim sprejeti v svojo dušo. Ker Te ne morem prejeti zakramentalno, Te prosim, da prideš k meni duhovno: prosim Te, da vstopiš v moje srce in prebivaš v njem.

Kratka tišina, da se povežemo z Jezusom.

Voditelj:

Hvala ti, Jezus, ker si nas obiskal. Hvala ti, za združitev s teboj. Hvala ti, ker nas ohranjaš povezane s teboj. Ne dovoli, da bi kdaj šli stran od tebe.

Ob koncu naredimo znamenje križa in zapojemo katero od postnih pesmi.

3 Za **večerno molitev** preberemo **predlagano zgodbo**. Pogovorimo se ob vprašanju: *Kdaj si bil ti najbolj pogumen?* Zmolimo za dekleta in fante, da bi zbrali dovolj poguma za življenjske odločitve.

Nagovor ob Božji besedi 4. postne nedelje (Jn 9,1-41; 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a)

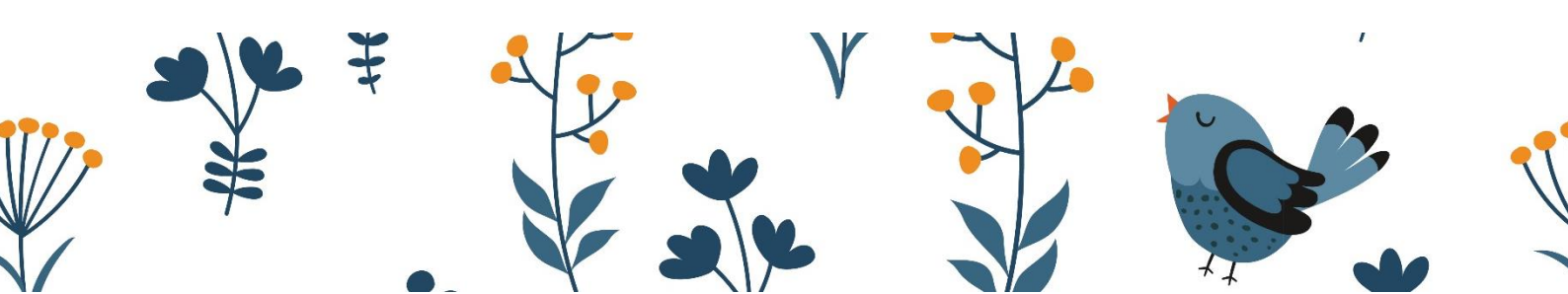
Dr. Marjan Turnšek, predsednik SKU

Včasih stvari nočemo videti takšnih, kot so; nočemo videti resnice. Pričakujemo, da se bodo stvari uredile same. Znamo si tudi zatiskati oči pred krivicami, težkimi situacijami ..., da gremo mirno mimo. Naš pogled se pogosto zaustavi na površju – ne samo stvari, tudi ljudi presojamo tako (1 Sam 16,7: »Ne glej na njegov videz«).

Pravzaprav gre za staro zgodbo. V Sofoklejevem Kralju Ojdipu meščani prosijo kralja, naj jih reši v času kuge – kako sodobno. V njem vidijo rešitelja, ne vedo pa, da je on vzrok za to nesrečo, ker je nevede ubil očeta in se poročil z materjo. Resnico razkrije slepi vedeževalec – prav slepi vidi, ve, kako stojijo stvari. Tudi v evangelijskem odlomku imajo Jezusa za »slepega«, ker ne ve, kaj in kako je prav; in ozdravljenega imajo še naprej za »slepega«, čeprav vidi, a mu očitajo, da ga je Jezus zaslepil. Morda je prav, da zavestno preverimo, kako »gledamo« (spoznavamo) čas epidemije novega koronavirusa: s »slepim« ali »ozdravljenim« pogledom. O tem času govorijo epidemiologi, zdravniki, politiki, gospodarstveniki ... in prav je tako. Prav pa je tudi, da jih poslušamo. A o njem govori tudi Bog in marsikaj nam ima povedati ... Ga želimo slišati? Naenkrat imamo veliko časa za pogovor z njim.

A vedeti, kako stvari dejansko so, prinaša odgovornost. Vsi smo do neke mere slepi. Včasih smo slepi v dobri veri, ko mislimo, da je nekaj dobro, a se izkaže za slabo; drugič pa hočemo biti slepi, ker mislimo, da nam to koristi. Že otrok se zna narediti, da ne sliši, a tudi odraslim to ni tuje – pomislimo, kako nas lahko oslepijo reklame. Jezus nam z evangelijsko pripovedjo predlaga duhovni proces, ki nas postopoma pripelje do boljšega vida: bolje poznati sebe in predvsem bolje poznati Boga. *Zlo je del naše zgodovine, a z Jezusom postane tudi prostor, kjer se pokaže Božja moč, ki zgodovino zla spreminja v zgodovino odrešenja.* Zato Jezus odgovori: »Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak na njem naj se razodenejo njegova Božja dela« (Jn 9,3).

Jezusova podaritev vida, ki nam omogoča varne korake, je pravo preustvarjanje. Slina in blato nam kličeta v spomin Stvarnika, ki »naredi« človeka iz blata in mu vdahne dih življenja. Z odprtjem oči nam Gospod podari novo življenje, nas prerodi. Zato lahko pripoved o slepcu beremo v luči krsta. Jezus slepca pošlje, naj se potopi v Siloi, potopitev pa je krstna gesta. Siloa pomeni »Poslani«. Glavni Poslani je Jezus sam in on pošlje slepca naj se v krstu potopi vanj in bo prerojen. V krstu damo Jezusu najslabše, kar imamo, naš greh, on pa nas preustvari v »novega človeka«.

Vedno globlje spoznavanje Jezusa je daljši proces. Potreben je čas. Slepí ozdravljeni potrebuje določen čas, da se »prilagodi« novi luči. Postopno spoznavanje Jezusa in sebe ter drugih označujejo imena, s katerimi ga poimenuje: najprej je Jezus »tisti človek« (9,11); farizejem reče, da je prerok (9,17); ko ponovno sreča Jezusa pa izpove vero, da je »Gospod« (9,38). Zanimivo bi se bilo spomniti in pogovoriti, kakšna imena smo mi dajali Bogu na svoji poti duhovnega zorenja.

Pred Jezusom se moramo odločiti, sicer bomo ostali slepi. Včasih trmasto vztrajamo v svojem prav, da nam ne bi bilo treba priznati, da so stvari drugačne, kot smo si predstavljali, ali se bojimo razočaranosti. Tako farizeji in judje pričakujejo, da bo Bog deloval v okviru pravil, ki so jih oni postavili. Spet drugi nočejo videti iz strahu; bojijo se izpostaviti, ker jih je strah posledic. »Prav videti« pa pomeni izstopiti iz svojih predstav, fantazij. Starši ozdravljenega so ostali krivdno slepi, niso hoteli postati priče resnice. Bali so se izgubiti prednosti, ki so izhajajo iz vključenosti v sinagogo – neko določeno skupnost. Dejstvo je, da postanemo Jezusovi pričevalci, ko sprejmemo resnico o njem. To pa nujno pomeni, izpostaviti se v svoji okolici. To še kako velja tudi danes. Že otroci, ki obiskujejo verouk, so v šoli izpostavljeni in vsak kristjan, ki zavestno živi svojo vero, v svoji sredini »izstopa«.

Ozdravljeni je podoba vsakega kristjana in njegovo pot mora vsak prehoditi. Ozdravljeni je začel videti, kako resnično stojijo stvari, in je bil pripravljen plačati tudi ceno za resnico. Postal je pričevalec, izgubil je »ceno« v očeh drugih, zato ga vržejo iz sinagoge. H kristjanu spada tudi zavračanje, nerazumevanje, poniževanje. Biti na Jezusovi strani veliko stane z vidika sveta. Ko Jezus izve, kaj se mu je zgodilo, ga poišče. In prav tu se pot izpolni: *ko se pustimo najti Bogu, nas ne zapusti več. Hodi z nami in njegova Luč nam sveti.*